

(67)
ALTMİŞYEDİNCİ SÜRE
el-MÜLK

Mekke'de nâzil olmuştur; 30 âyettir. Adını, birinci âyetinde geçen «el-mülk» kelimesinden almıştır. Ayrıca Tebareke, Münkiye, Mücadele, Mâni'a, Vâkiye adları ile de anılır. Bu sûreyi her gece okuyanın, pek büyük sevaba nâil olacağına ve sürenin faziletlerine dair hadisler vardır.

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Mutlak hükümlerlik elinde olan Allah, yüceler yücesidir ve O'nun her şeye gücü yeter.

2. O ki, hanginizin daha güzel davranacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratmıştır. O, mutlak galiptir, çok bağışlayıcıdır.

(Hayat, anlamsız bir var oluş olmadığı gibi ölüm de sonu hiçlik olan bir yok oluş değildir. Aksine hayat, bir hayırlı faaliyetler alanı, ölüm ise bu faaliyetlerin karşılığını bulacağımız ebedi varlık sahasına geçişi sağlayan bir dönüm noktası ve -Peygamber (s.a.)'in de belirttiği gibi- bir uyarıdır.)

3. O ki, birbiri ile âhenktar yedi göğü yaratmıştır. Rahmân olan Allah'ın yaratışında hiçbir uygunsuzluk göremezsin. Gözünü çevir de bir bak, bir bozukluk görebiliyor musun?

4. Sonra gözünü, tekrar tekrar çevir bak; göz (*aradığı bozukluğu bulmaktan*) âciz ve bitkin halde sana dönecektir.

5. Andolsun ki biz, (*dünyaya*) en yakın olan göğü kandillerle donattık. Bunları şeytanlara atış taneleri yaptık ve onlara alevli ateş azabını hazırladık.

(Bazı tefsirlere göre burada, havada parıltıyan, bir ateş tanesi gibi hızla ve tek istikamette hareket edip sönen «şihâb»lar kastedilmektedir. Bu konuda, Hırc sûresinin 16-18. âyetlerine ve Sâffât sûresinin 6-10. âyetlerine bak.)

6. Rablerini inkâr edenler için cehennem azabı vardır. O, ne kötü dönüştür!

7. Oraya atıldıklarında, onun kaynar ken çıkardığı uğultuyu işitirler.

8. Neredeyse cehennem öfkesinden çatlayacak! Her ne zaman oraya bir topluluk atılsa, onun bekçileri onlara: Size, (*bu azap ile*) korkutucu bir peygamber gelmemiş miydi? diye sorarlar.

9. Onlar şöyle cevap verirler: Evet, doğrusu bize, (*bu azap ile*) korkutan bir

الجزء التاسع والعشرون

سورة المُلْك

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَرَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ ۝۲ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوتٍ فَإِذْ جَاءَ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ۝۳ ثُمَّ أَرْجَعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ۝۴ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَا لَهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ۝۵ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَسَّسَ الْمَصِيرُ ۝۶ إِذَا الْقُلُوبُ فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ۝۷ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝۸ قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۝۹ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝۱۰ فَأَعْرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحِقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝۱۱ إِنْ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۱۲

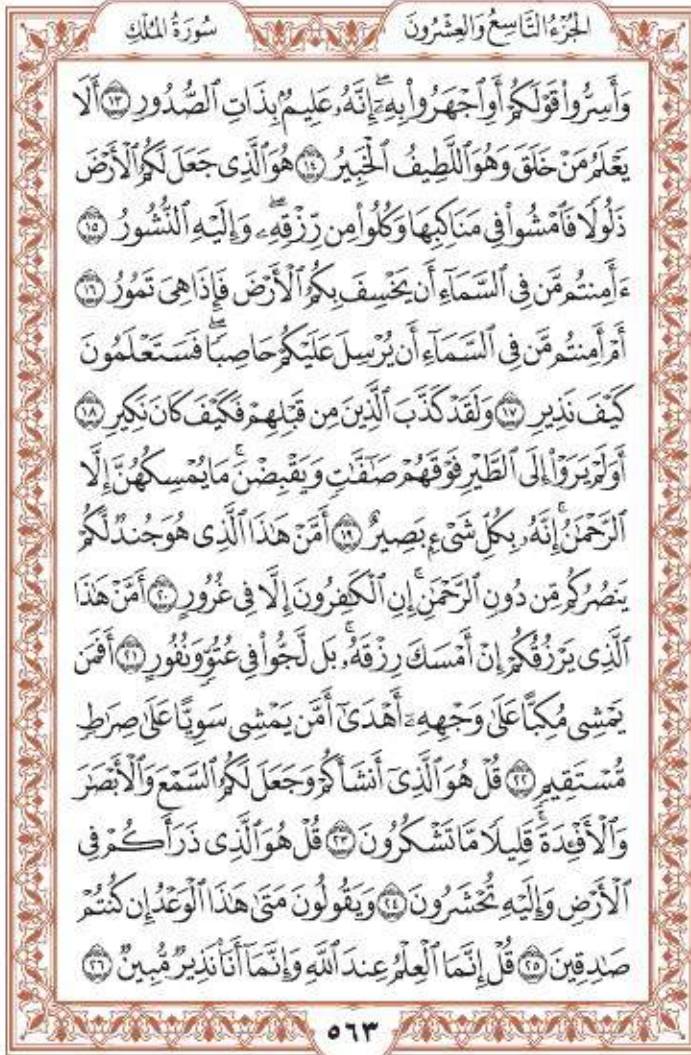
۵۶۲

peygamber gelmişti; fakat biz (*onu*) yalan saymış ve: Allah'ın bir şey gönderdiği yok; siz olsa olsa büyük bir sapıklık içindesiniz! demiştik.

10. Ve: Şayet kulak vermiş veya aklımızı kullanmış olsaydık, (*şimdi*) şu alevli cehennem mahkûmları arasında olmazdık! diye ilâve ederler.

11. Böylece günahlarını itiraf ederler. Artık (*Allah'ın rahmetinden*) uzak olsun, o alevli cehennem mahkûmları!

12. Fakat daha görmeden Rablerinden (*azabından*) korkanlara gelince, onlar için gerçekten hem bağışlanma hem de büyük mükâfat vardır.

13. Sözüünüzü ister gizleyin, ister açığa vurun; bilin ki O, kalplerin içindekini bilmektedir.

14. Hiç yaratan bilmez mi? O, en ince işleri görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır.

15. Yeryüzünü size boyun eğdiren O'dur. Şu halde yerin omuzlarında (üzerinde) dolaşın ve Allah'ın rızından yeyin. Dönüş ancak O'nadır.

(Burada, yeryüzünün insanların faydalanmalarına hazır ve uygun bir durumda yaratıldığını ifade eden bir temsil mevcuttur. Yeryüzü, omuzlarında dolaşılacak bir halde emre âmâde kılındığına göre, artık dünyada insanlara boyun eğmeyecek hiçbir maddi varlık yok demektir. Bu âyet-

i kerimde insanlığı ve özellikle müslümanları daima yükselmeye bir teşvik vardır.)

16. Semâda olanın (Allah'ın), sizi yere batırvermeyeceğinden emin misiniz? O zaman yer sarsıldııkça sarsılır.

17. Yahut semâda olanın (Allah'ın) üzerinize taş yağdıran (bir fırtına) göndermeyeceğinden emin misiniz? İşte (bu) tehdidimin ne demek olduğunu yakında bileceksiniz!

18. Andolsun ki, onlardan öncekiler de (bunu) yalan saymışlardı; ama benim karşılık olarak verdiğim azap nasıl olmuştu!

19. Üstlerinde kanatlarını aç-kapata uçan kuşları (hiç) görmediler mi? Onları (havada) rahmân olan Allah'tan başkası tutmuyor. Şüphesiz O her şeyi görmektedir.

20. Rahmân olan Allah'a karşı şu size yardım edecek askerleriniz hani kimlerdir? İnkârcılar ancak derin bir gaflet içinde bulunmaktadır.

21. Allah size verdiği rızkı kesirse, size rızık verebilecek olan kimdir? Hayır, onlar azgınlık ve nefrette direnip durmaktadırlar.

22. Şimdi (düşünün bakalım), yüz üstü kapanarak yürüyen mi (varılacak) yere daha iyi erişir, yoksa doğru yolda düzgün yürüyen mi?

23. (Resûlüm!) De ki: Sizi yaratan, size iştme duyusu, gözler ve kalpler veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz!

24. De ki: Sizi yeryüzünde çoğaltıp yayan O'dur; ancak O'nun huzuruna gelip toplanacaksınız.

25. «Doğru sözlü iseniz (söyleyin), bu tehdit hani ne zaman (gerçekleşecek)?» derler.

26. De ki: O bilgi, ancak Allah'a mahsustur. Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım.

27. Ama onu (*azabı*) yakından gördükleri zaman, inkâr edenlerin yüzleri kararacak ve (*kendilerine*): İşte sizin isteyip durduğunuz budur! denecektir.

28. De ki: Allah beni ve beraberimdekileri (*sizin istediğiniz üzere*) yok etse veya (*öyle olmayıp da*) bizi esirgese, (*söyleyin bakalım*) inkârcıları yakıcı azaptan kurtaracak kimdir?

29. De ki: (*Sizi imana davet ettiğimiz*) O (*Allah*) çok esirgeyicidir; biz O'na iman etmiş ve sırf O'na güvenip dayanmışızdır. Siz kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu yakında öğreneceksiniz!

30. De ki: Suyunuz çekilirse, söyleyin bakalım, size kim bir akar su getirebilir?

(68)

ALTMİŞEKİZİNCİ SÜRE

el-KALEM

Mekke'de nâzil olmuştur, 52 âyettir. «Nûn» sûresi diye de anılır. Adını ilk âyetindeki «kalem» kelimesinden alır.

Bismillâhirrahmânirrahîm

1, 2. Nûn. Kalem ve (*kalem tutanların*) yazdıklarına andolsun ki (*Resûlüm*), sen -Rabbinin nimeti sayesinde mecnun değilsin.

(«Nûn», bir görüşe göre hecâ harflerindedir, manasını ancak Allah bilir. Bunun manasını verme çihetine gidenler ise, daha çok «hokka» kelimesi ile manalandırılmışlardır. Böylece, buradaki yemin hokka ile kaleme ve kaleme yazılanlara yapılmış olmaktadır. Bu süreden önce nâzil olan Alak sûresinde de okumaya dikkat çekilmiş olması, bu manayı kuvvetlendirici görülmektedir.)

Müşriklerin, ilk önceleri Hz. Peygamber'i deli divâne diye nitelendirmesine cevap teşkil eden ikinci âyette ise Resûl-i Ekrem'in Allah'ın nimeti ile peygamberlik mertebesine eriştiği belirtilmekte ve zaten her türlü olgunluk âlametleri kendinde zâhir olan Hz. Peygamber'e karşı bu ithamda bulunan müşriklerin yalancılıkları yüzlerine vurulmaktadır.)

3. Hiç şüphesiz senin için bitip tükenmeyen bir mükâfat vardır.

4. Ve sen elbette yüce bir ahlâk üzeresin.

5, 6. Hanginizde delilik olduğunu yakında sen de göreceksin, onlar da.

7. Doğrusu Rabbin, kendi yolundan sapan kişiyi en iyi bilendir, hidayete erenleri de en iyi bilen O'dur.

8. O halde, (*hakikati*) yalan sayanlara boyun eğme!

9. Onlar isterler ki, sen yumuşak dav-

سُورَةُ الْقَلَمِ الجزء التاسع والعشرون

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٣﴾ أَمَّا بِيَدِهِ وَإِلَيْهِ تُؤَلَّتُنَّ فَسْتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٥﴾

سُورَةُ الْقَلَمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتَبْصُرُ وَبُصُرُونَ ﴿٥﴾ بِأَيِّكُمْ الْمَقْتُولُ ﴿٦﴾ إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ صَلَّى عَنْ سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تَطْعُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٨﴾ وَذُوا أَلْوَادِهِمْ فِي ذَهَابٍ ﴿٩﴾ وَلَا تَطْعُ كُلَّ حَلِافٍ مِثْلِهِ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾ مَنَاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ عُنُقٍ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَنَدِيمٍ ﴿١٤﴾ إِذْ أَتَى عَلَى اللَّهِ ءَايَاتُنَا قَالَ أَسْطُرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾ سَنَسِفُهُ ۖ عَلَى الْحَرْطُومِ ﴿١٦﴾

٥٦٤

ranasın da onlar da sana yumuşak davranırlar.

(Müşriklerin, Resûlullah'tan tevhid mücadelesinde tavizkâr davranması yönündeki isteklerine işaret olunmaktadır.)

10, 11, 12, 13, 14. (*Resûlüm!*) Alabil-diğine yemin eden, aşağılık, daima kusur arayıp kınayan, durmadan lâf götürüp getiren, iyiliği hep engelleyen, mütecâviz, günaha dadanmış, kaba ve haşin, bütün bunlardan sonra bir de soysuzlukla damgalanmış kimselerden hiçbirine, mal ve oğulları vardır diye, sakın boyun eğme.

15. Ona âyetlerimiz okunduğu zaman o, «Öncekilerin masalları!» der.

16. Biz yakında onun burmuna damga vuracağız (*kibirini kırıp rezil edeceğiz*).